

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 mei 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 juni 2012.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juni 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. WOUTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De eerste asielaanvraag van verzoekster werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 64 143 van 29 juni 2011 omdat geen geloof kan gehecht worden aan diens asielmotieven en omdat de situatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot

eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

Te dezen brengt verzoekster als nieuwe elementen een brief van haar zus bij, haar geboorteakte en die van haar zoon, de overlijdensakte van haar man, haar intern paspoort, twee convocaties, de enveloppen waarmee deze naar haar zijn opgestuurd en het postpakket waarmee de convocaties en de brief van haar zus haar zijn bezorgd. Zij verklaart dat haar man werd vermoord en dat ze haar begonnen op te roepen als getuige in een strafzaak.

In het kader van haar tweede asielaanvraag, dewelke door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging werd genomen, heeft verzoekster verklaard dat haar broer drie maal door onbekende mannen wordt lastiggevallen met vragen over haar en legde ze een getuigenverklaring neer en drie convocaties.

De bestreden beslissing stelt vast dat voormelde verklaringen en documenten niet van die aard zijn dat het de door verzoekster verklaarde vervolgingsfeiten kunnen ondersteunen. Dit omdat (i) haar verklaringen volgen uit de bij haar eerste asielaanvraag vermelde problemen, dewelke als niet aannemelijk werden beoordeeld, en er niet het minste begin van bewijs van kan voorleggen, (ii) de getuigenverklaringen van haar broer en de drie convocaties louter kopieën betreffen en bovendien inhoudelijk niet van die aard zijn dat ze de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid kunnen verhelpen, (iii) de overlijdensakte op geen enkele manier vaststelt hoe haar man is gestorven, (iv) zij weinig inspanningen gedaan heeft om meer te weten te komen over de dood van haar man, (v) uit de convocaties welke verzoekster oproepen om te verschijnen bij de politie, niet op te maken is hoe deze in verband zouden staan met de eerder door haar ingeroepen problemen en evenmin enige informatie bevatten om deze in verband te brengen met de door haar beweerde problemen, (vi) de brief van haar zus louter een persoonlijk document betreft en aldus niet als een betrouwbare bron kan beschouwd worden en (vii) haar intern paspoort en de geboorteakte van haar en die van haar zoon uitsluitend persoonsgegevens betreffen.

Verzoekster brengt in haar verzoekschrift geen concrete elementen bij dat de desbetreffende vaststellingen afdoende weerlegt; zij beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het ontkennen, minimaliseren en vergoelijken van de gedane vaststellingen.

Aldus zijn de nieuwe elementen niet van aard dat zij op zekere wijze aantonen dat 's Raads arrest nr. 64 143 van 29 juni 2011 anders zou zijn geweest indien deze elementen alsdan zouden hebben voorgelegen.

Deze vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt zich ter terechtzitting tot het verwijzen naar haar verzoekschrift en het herhalen van de inhoud ervan.

Bijgevolg toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar de Russische Federatie.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER